

være knyttet nogen Fiskeriindretning, dertil, idet vi sige, at en brutal Afspærring af Vandløbene maa under ingen Omstændigheder kunne tillades, men der maa kunne stiftes en Vej for Fisken. Vi have der ikke kunnet holde os til Regeringsforslaget, der i nogle Tilfælde vil overlade det til Ministeren at skønne, om undtagelsesvis en saadan total Afspærring kunde blive staaende uden Gennemgang og uden Opløsning, og saa paalægge den fiskeriberettigede at bære Omkostningerne ved Anlæget af saadanne Fiske-trapper. Vi have labet den Kommission, i hvis Hænder, der er Tale om at lægge disse Forhold, paaligge Omkostningerne dels ved Forretningens Afholdelse og dels ved Anbringelse af Trapper og Bas, paa de i Sagen interesserede. Forholdene kunne være forskellige paa de forskellige Steder. Vi mene, at vi derved give Kommissionen al Lejlighed til at tage de lokale Forhold i Betragtning, se, hvem der har Interesse i Sagen, og hvilke Interesser der ere de fremherskende, og saa lægge Udgiften der, hvor den bør lægges.

Det var fra Regeringens Side tilstøttet, at den Kommune, der skulde have med disse Forhold at gøre, skulde være en særlig Ferskvandsfiskerikommission i nogen Lighed med det Valencevn, vi have paatænkt for Saltvandsfiskeriets Bedkommende. Det have vi imidlertid for Ferskvandets Bedkommende været noget betænkelige ved, idet de samme Vandløb, Naer eller Søer jo befares af Vandløbsretterne: Vandsynsmænd, Vandvæsenkommissioner og Over-Vandvæsenkommissioner, og der kunde tænkes Tilfælde, hvor begge Kommissioner vilde komme til at afgivekendelse over væsentlig de samme Forhold, særlig angaaende Gennemløber, Vandsbrug og den Højde, hvori Vandet skulde holdes. Vi have derfor været bange for at saa to Kommissioner, der kom til at staa med en sideordnet Myndighed paa en saadan Maade, at den ene Kommissionskendelse kunde komme i Strid med den andens Resultat, og Afgørelsen af det hele maatte skydes ind under Ministeriet.

Vi have derfor bibeholdt væsentlig den samme Autoritet, vi have i den nu gældende Fiskelov, hvor Spørgsmaalet henhører under Bedømmelse af Vandløbsretterne. Vi have ikke udtrykkeligt sagt for ethvert Tilfælde Vandvæsenkommissionen; thi i Tilfælde, hvor det er mindre Vandløb, som ikke høre hjemme under Vandvæsenkommissionerne, men under Vandsynsmændene, have vi ikke haft nogen Betænelighed ved ogsaa at lade Vandsynsmændene fungere som Kommission for disse smaa Vandets Bedkommende.

Vi have sørget for, at der i hvert Tilfælde skal være sagkyndig Bistand til Stede for Vandvæsenkommissionerne, naar de have med disse Ting at gøre, og vi have sørget for, at alle i Sagen interesserede have Ret til at fordrer fiskerikyndige tilkaldte som Bistand for Kommissionen. Naar Sagen kommer til en Overlandvæsenkommission, fordrer vi, at mindst eet Medlem af samme skal være fiskerikyndigt. Disse Bestemmelser haabe vi at have bragt i en saadan Form, at den høje Regering ikke vil have nogen Betænelighed ved at tiltræde dem.

Gaa vi videre i Loven, vil det ses, at vi have gjort en lille Ændring i sammes § 6, hvor der nævnes, at Landbrug, Fabrikker og lignende Anlæg, som findes i Nærheden af disse Vand, maa ikke udlede eller udkaste Stoffer i Vandet, hvorved Fisken kan dræbes. Der have vi tilladt os at foreslaa indsat Ordet, "Badstuer". Det er nemlig almindeligt, at der ved disse Vandløb findes Badstuer, det er vel nok det Næringsbrug, der hyppigst findes ved Vandløbene, og der bruges de Stoffer, som ere de allerfarligste for Fisken, nemlig Klorstoffer og andre Stoffer, der findes i Søben. Vi ville have, at disse Stablisementter ikke skulle have Lov til at ødelægge Fiskebestanden i Vandet, og der er ikke nogen som helst Betænelighed ved det, da man nu har Maader, som uden nogen nævneværdig Beskæftning ere i Stand til at neutralisere det Vand, der indeholder de skadelige Stoffer, særlig ved at lede det i forskellige Afdelinger og Basiner, før det kommer ud i Fiskebandet.

Vi gaa derefter over til § 7, der indeholder Fredningsbestemmelser, og der have vi søgt at saa en virksom, men indskrænket Fredning. Vi foreslaa ikke mange Fisk fredede, men kun de Fisk, som vi anse det for strengt nødvendigt at frede, og kun i en saadan Tid, at der bliver Lejlighed til for en stor Del af disse Fisk at lege, at kaste deres Rogn i Fred, men dog saaledes, at Fisketiden af Hensyn til Erhvervsfiskeren indskrænkes til det mindst mulige. Det har været Formaalet, og saa have vi indsat Bestemmelser, som umuliggøre eller vanskeliggøre det for Fiskerne at omgaa Loven. Jeg vil her henvise til Ændringsforslagene under Nr. 11, 12, 13 og 14.

Der staaer i Lovforslaget, at det skal være forbudt i Fredningstiden at ilandbringe eller forhandle de fredede Fisk. Vi foreslaa, at det skal være forbudt at bemægtige sig, ilandbringe eller forhandle dem. Vi have bemædnet sørget for, at ikke en professionel Fisker kan have Ghyttfæde liggende ude, saaledes at han i Fredningstiden kan fange den.